

POSUDEK VEDOUCÍHO KVALIFIKAČNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE:

Příloha k protokolu o státní bakalářské zkoušce.

DIPLOMANT: BRNULA Jiří**Obor: Herectví ALD****VEDOUČÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE: MgA. Branislav Mazúch**

„Všichni se rodíme nazí a zbytek je drag,“ řekl RuPaul - moderátor a tvůrce úspěšné americké reality show RuPaul’s Drag Race a tímto citátem otevírá první kapitolu své práce také Jiří Brnula. „V této bakalářské práci se autor zabývá drag kulturou. Vymezuje pojem drag, popisuje jeho historii, společenský a kulturní vliv, jeho spojitost s problematikou genderu a queer teorií. Skrze své studium divadelního herectví a několika projektů z osobní praxe posuzuje divadelnost tohoto specifického žánru a dále teoreticky rozvíjí jeho potenciál využitelný jak ve sféře umělecké, tak i sociální.“ říká v abstraktu autor diplomové práce Divadlo oblečené do ženských šatů Jiří Brnula a velmi věcně, stručně, jasně a přesně vymezuje hrací pole, na kterém se bude pohybovat. A tím bych mohl svůj posudek vedoucího diplomové práce uzavřít, jelikož cíl diplomové práce byl naplněn a vše podstatné už bylo řečeno.

Jenomže nutno také dodat, že práce Jiřího Brnuly je kromě obsáhlého zpracování tématu drag kultury především silnou osobní výpovědí, voláním po rovnoprávnosti, sebevědomým manifestem probouzející se drag queen. I když, jak autor píše, „drag je pokládán za lacinou a klubovou podívanou“, ve své práci jej povyšuje na formát politického divadla a dospívá z mého pohledu do jisté míry k idealizovanému tvrzení, že drag queens například „mohou ve svých show předvést aktivnější odpor vůči postavení homosexuálů v České republice.“ Obzvláště když autor cituje Daniela Harrise a jeho definici stylu drag queen jako „křičící vulgarita, přehnaný vzhled nacpaného poprsí v leopardí mikro-mini sukni, který se snaží působit nápadně, levně a lacině...“, oprávněně vyvstávají otázky, jestli skutečně může mít drag kultura tak významný

dopad na zrovnoprávnění homosexuálů v Čechách a jestli nejde o uzavřený performativní formát stand-up comedy určený pro zábavu velmi úzké skupiny lidí.

Autor kriticky a věcně reflektuje projekty, na kterých se podílel a do kterých vstupoval s cílem otevírat, zkoumat a rozvíjet v nich divadelní formát drag. Na adresu Marie Antoinetty například píše: „Samotná performance nakonec byla spíše maškarním bálem, kdy jsme si skoro všichni hráli v reálných vypůjčených kostýmech na královnu Francie. Tím pro mě ztratila veškeré kouzlo, které v sobě zprvu měla. Avšak jsem si díky této zkušenosti vyzkoušel, jak jinak lze pracovat s ženskou energií.“

Práce Jiřího Brnuly je pro mě sebevědomým a odvážným objevem. I když autor od počátku psaní diplomové práce balancoval mezi emotivními až afektovanými výkřiky na jedné straně a věcným až faktografickým zpracováním encyklopedického hesla drag queen na straně druhé, podařilo se mu nakonec zvolené téma uchopit komplexně, osobně a stylově jednotně.

Kvalifikační diplomovou práci k obhajobě **doporučuji**.

Datum: 12.6. 2020

.....
p o d p i s